

Udskriftsdato: søndag den 11. januar 2026

KEN nr 9848 af 13/06/2022 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - ansøgning om lån mm. - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 21-49580

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - ansøgning om lån mm. - ej medhold

J.nr. 21-49580

En kvinde klagede over forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at den indklagede bank gav hende afslag på at optage lån til køb af fast ejendom.

Kvinden anførte blandt andet, at hendes eksmand, som tjente mindre end hende, godt havde kunnet optage lån hos indklagede til at overtage deres tidligere fælles hjem, der var dyrere end det hus, som klager ønskede at optage lån til køb af.

Indklagede anførte, at afslaget på klagers låneansøgning var begrundet i størrelsen af hendes månedlige rådighedsbeløb.

Nævnet vurderede, at der hverken i klagen eller sagen i øvrigt var oplysninger, der gav anledning til at formode, at klager var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af køn.

På baggrund af nævnets faste praksis var det herefter åbenbart, at klager ikke kunne få medhold.

Ligebehandlingsnævnet afviste derfor at behandle klagen.

Afgørelsen blev truffet af et medlem af nævnets formandskab.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at klager fik afslag på et lån til køb af fast ejendom.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet afviser at behandle klagen.

Sagens behandling

Afgørelsen er truffet af et medlem af Ligebehandlingsnævnets formandskab.

Sagsfremstilling

Klager, der er kvinde, anmodede den indklagede bank om lån til køb af en fast ejendom, som kostede 1.555.000 kr.

Indklagede meddelte hende afslag på lånet.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 8. november 2021.

Klager har ikke fremsat krav om tilkendelse af et bestemt godtgørelsesbeløb.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at afslaget på lånet var udtryk for forskelsbehandling på grund af køn.

Klager havde fundet et hus til 1.550.000 kr., som hun ønskede at købe. Hun bød derfor på huset og fik det til den ønskede pris. Klager fik dog afslag fra den indklagede bank på at låne til huskøbet.

Klager skrev til indklagede og foreslog mulige løsninger. Hun var villig til at sælge sin bil eller betale yderligere i udbetaling på huset. Indklagede afslog på trods heraf at yde lånet.

Klager forstår ikke, at hendes eksmand sidste år fik lov til at købe klager ud af deres fælles hus til omkring 1.900.000 kr., selvom han altid har tjent betydeligt mindre end klager og i øvrigt ikke har forstand på økonomi. Klager er uddannet økonom og har godt styr på sine finanser.

Klager har efterfølgende delt historien med sit netværk, og hun har desværre hørt et utal af historier om enlige kvinder med en sund og stabil økonomi, fast job og opsparing, som får afslag på huslån fra mandlige bankrådgivere.

Indklagedes svar til nævnet er en standard afvisning. Sagens kerne er, at klagers eksmand, som tjener mindre end klager, fik lov til at overtage deres fælles hjem, som var dyrere end det hus, klager har købt. Banken oplyste dengang, at eksmanden ville få et meget stramt budget, men tillod ham alligevel at låne.

Indklagede har ikke i forbindelse med låneansøgningen bedt klager om at dokumentere yderligere om sin økonomi end salgsopstillingen og et budget. Klager har efter købet et større rådighedsbeløb, end da hun boede til leje, hvilket hun pointerede over for indklagede. Hun havde selv pengene til udbetalingen på huset.

Indklagede gør gældende, at der ikke er sket forskelsbehandling på grund af køn.

Når indklagede skal vurdere muligheden for finansiering af fast ejendom, sker det ud fra saglige og objektive kriterier samt under hensyntagen til bankens overordnede kreditpolitik.

Klager rettede henvendelse til indklagede med henblik på at opnå finansiering af en ejendom med en pris på 1.555.000 kr.

Klagers månedlige rådighedsbeløb før købet udgjorde 7.136 kr., mens hendes rådighedsbeløb efter købet ville udgøre 6.295 kr. om måneden. Købet ville derfor reducere hendes månedlige rådighedsbeløb med 841 kr.

Rådighedsbeløbet er det beløb, der skal dække variable udgifter til f.eks. mad, fritidsaktiviteter, fornøjelser, gaver, ferier, medicin og uforudsete udgifter.

Det er individuelt, hvor stort et rådighedsbeløb en familie har brug for. For at undgå uansvarlig kreditgivning er det bankens opgave og ansvar at foretage en vurdering af, om rådighedsbeløbet er tilstrækkeligt til, at en forbruger vil være i stand til at betale ydelserne på kreditten til tiden.

Indklagedes vejledende anbefalinger læner sig op ad rådighedsbeløbet i gældssaneringsbekendtgørelsen.

Hvis rådighedsbeløbet er mindre end taksten for rådighedsbeløbet i gældssaneringsbekendtgørelsen, kan indklagede alligevel yde kreditten, hvis banken på grundlag af fyldestgørende oplysninger om en forbrugers økonomiske situation vurderer, at forbrugeren vil være i stand til at betale ydelserne på kreditten til tiden. Kan en kunde f.eks. dokumentere at have haft en opsparingsevne ud fra et lavere rådighedsløb end det anbefalede, kan det indgå i vurderingen.

Klager blev ikke tilbudt finansiering, da hendes månedlige rådighedsbeløb ikke levede op til indklagedes vejledende anbefalinger om 9.500 kr. til én voksen og ét barn, ligesom klagers månedlige rådighedsbeløb efter købet ville blive yderligere reduceret.

Klager havde ikke dokumenteret, at hun ville kunne sætte 841 kr. til side hver måned. Det var derfor indklagedes vurdering, at det ikke var realistisk, at klagers rådighedsbeløb kunne tåle en månedlig reduktion på dette beløb.

Indklagede kan i det hele afvise, at klagers køn indgik som et led i vurderingen af, om hun kunne opnå finansiering, ligesom det må afvises at have betydning for muligheden for at opnå finansiering, om vurderingen foretages af en mandlig eller kvindelig bankrådgiver.

Som følge af sin tavshedspligt kan banken ikke udtale sig om eventuelle lån bevilget til bankens øvrige kunder. Udlån til bankens øvrige kunder er i øvrigt uden betydning for klager, da vurderingen af, om banken kan tilbyde finansiering til køb af fast ejendom, altid foretages på baggrund af en individuel vurdering af en låneansøgers økonomiske forhold.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn uden for arbejdsmarkedet efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Ligebehandlingsnævnet kan afvise at behandle en klage, hvis det er åbenbart, at der ikke kan gives klageren medhold i klagen.

Klager har gjort gældende, at indklagedes afslag på at yde hende et lån til køb af fast ejendom var udtryk for forskelsbehandling på grund af køn.

Klager har således bl.a. anført, at hendes eksmand, som tjener mindre end hende, godt kunne optage lån hos indklagede til at overtage deres tidligere fælles hjem, som er dyrere end det hus, klager ønskede at optage lån til køb af.

Indklagede har for nævnet redegjort for, at afslaget på klagers ansøgning om at optage lån til køb af fast ejendom var begrundet i størrelsen af hendes månedlige rådighedsbeløb.

Nævnet vurderer, at der hverken i klagen eller sagen i øvrigt er oplysninger, der giver anledning til at formode, at klager blev udsat for forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med afslaget på optagelse af et lån hos indklagede.

På baggrund af nævnets faste praksis er det herefter åbenbart, at klager ikke kan få medhold i sin klage.

Ligebehandlingsnævnet afviser derfor at behandle klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 2, stk. 1, om nævnets kompetence
- § 6, stk. 3, om formandsafgørelser
- § 8, stk. 2, nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a, om lovens anvendelsesområde
- § 2, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 2, stk. 4, om delt bevisbyrde